

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 34, št. 10
OKTOBER 2014

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ ROŽNI VENEC
- ⇒ FRANČIŠEK
- ⇒ RAZPELO
- ⇒ ADORAMUS

<http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

SIKSTINSKA KAPELA IN OKTOBRSKA POBOŽNOST

V Vatikanu v čudoviti sikstinski kapeli je slika, ki predstavlja poslednjo, vesoljno sodbo Michelangela Buonarottija. V središču je Kristus, zraven Božja Mati z Apostoli, angeli in množica ljudi, ki se dvigajo iz zemlje v nebesa. En del slike predstavlja Božjega služabnika, ki dviga človeka, ki visi na rožnem vencu. Michelangelo je veroval, da lahko rožni venec pomaga pri odrešenju človeka. Molitev rožnega venca nam prihaja v pomoč v vsaki življenjski situaciji, utrjuje našo vero in nas še močneje povezuje z Bogom.

V mesecu oktobru Vas z g. Župnikom vabiva, da bi molili rožni venec. Vsak dan bomo imeli to priložnost pred Najsvetejšem. Sveti Janez Pavel II. je v okrožnici Rosarium Virginis Mariae povedal, da je Cerkev v najtežjih trenutkih molila rožni venec in verovala v zveličavno pomoč Kraljice presvetega rožnega venca. Vabiva Vas, da bi obnovili gorečnost vere z molitvijo rožnega venca. Želiva Vam, da bi Vas vodila Mati Božja po poti k Jezusu.

Rafael in Janez

S PAPEŽEM FRANČIŠKOM NA POTI VERE

Cerkev in o pri- padnosti Cerkvi

Papež Frančišek je junija začel nov sklop katehez o Cerkvi. Govoriti o Cerkvi je kot da bi govorili o svoji materi, o svoji družini. Cerkev ni ustanova, namenjena sama sebi, ni zasebno združenje ali nevladna organizacija ... Cerkev smo vsi mi. Cerkev, ki je odprta za vse človeštvo, je ustanovil Jezus in predstavlja narod, ki ima za sabo dolgo zgodovino in pripravo, ki se je začela mnogo pred Kristusom.

Bog oblikuje svoj narod in tu se rodi Jezus

To zgodovino Cerkve najdemo že v Stari zavezi – Bog je izbral Abrahama in mu rekel, naj zapusti svojo domovino in se odpravi v drugo deželo, ki

mu jo je sam pokazal. Bog ne pokliče samo Abrahama kot posameznika, ampak v to poklicanost vključi tudi njegovo domovino, sorodstvo in vse tiste, ki služijo njegovi hiši. Ko je Abraham že na poti, ga napolni s svojim blagoslovom – obljubi mu številno nasledstvo. Bog je tako oblikoval svoj narod, da bi njegov blagoslov ponesel na vse družine zemlje. In znotraj tega naroda se rodi Jezus.

Bog je vedno prvi

Običajno se je človek obračal na božanstvo in klical podporo in zaščito. A tokrat smo priče nečemu novemu: Bog sam potrka na Abrahamova vrata in mu pravi, naj odide iz svoje dežele, naj se poda na pot, Bog pa bo iz njega naredil ve-

lik narod, sestavljen iz vseh tistih, ki poslušajo njegovo besedo, se podajo na pot in zaupajo njemu. Edini pogoj je zaupati Bogu. Božja ljubezen je pred vsem – Bog nas čaka, nas kliče, nam pomaga hoditi. To je lepota Cerkve, ki nas vodi k Bogu, ki nas ljubi.

Zgodovina zvestobe Boga in nezvestobe naroda

Abraham in njegovi poslušajo Božji klic in se podajo na pot, čeprav ne vedo dobro, kdo je ta Bog in kam jih hoče popeljati. Abraham zaupa ljubezni. To ne pomeni, da so bili ljudje vedno prepričani in zvesti. Nasprotno, od vsega začetka obstaja upiranje, skušnjava, da bi z Bogom barantali in stvari reševali na svoj način. Vse to so

KOLOFON:

Izdaja: župnija Dolnji Logatec

Odgovarja: Janez Kompare

Glavni urednik: Alen Širca

Naklada: 700 kos

Spletni naslov: <http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

Prispevke pošljite na naslov: farni.list.logatec@gmail.com do 15. v mesecu.

izdajstva in grehi, ki za-
znamujejo pot naroda
skozi zgodovino zveli-
čanja; in ta je zgodovina
zvestobe Boga in nezve-
stobe naroda. A Bog se
ne utruji, je potrpežljiv
in nas še naprej vzgaja
in oblikuje svoj narod,
je kot oče do svojega
otroka.

Tudi mi, kljub
našemu namenu, da
bomo sledili Gospodu
Jezusu, vsak dan do-
življamo egoizem in
trdoto svojega srca. Ko
pa se prepoznamo kot
grešniki, nas Bog napol-
ni s svojim usmiljenjem
in svojo ljubeznijo ter
nam odpušča, kar pa
nam pomaga rasti kot
Božje ljudstvo, kot Cer-
kev. Biti Cerkev pomeni
čutiti, da smo v Božjih
rokah, da nas Oče ljubi.

Božji načrt je po
njegovi ljubezni obli-
kovati blagoslovljen
narod, ki bo svoj blago-
slov ponesel vsem ljud-
stvom sveta. Ta načrt se
je izpolnil v Kristusu,
danes pa ga Bog uresni-
čuje v Cerkvi. Prosimo
za milost, da bomo osta-
li zvesti v hoji za Jezu-
som in poslušanju nje-
gove besede. Če bomo
kot Abraham vsak dan

pripravljani na odhod v
deželo Boga in človeka,
v našo resnično domo-
vino, bomo postali bla-
goslov, znamenje Božje
ljubezni.

Nihče ne postane kristjan sam

Naša krščanska
identiteta je pripadnost
– smo kristjani, ker pri-
padamo Cerkvi. Nihče
ne postane kristjan
sam. Kristjan je del
naroda, ki se imenuje
Cerkev in ta Cerkev ga
naredi kristjana na dan
krsta. Če verujemo, če
znamo moliti, če pozna-
mo Gospoda in lahko
poslušamo njegovo be-
sedo, če ga čutimo bli-
zu in ga prepoznamo v
bratih, je to zato, ker so
pred nami drugi živeli
vero in so nam jo posre-
dovali. Vero smo prejeli
od naših očetov, naših
prednikov (staršev, sta-
rih staršev, sorodnikov,
župnika ali kakega du-
hovnika ...). To je Cer-
kev – velika družina, v
kateri smo sprejeti in
kjer se učimo živeti kot
verniki in kot učenci
Gospoda Jezusa.

Živeti skupaj z drugimi

To pot pa lahko
živimo samo skupaj z

drugimi. Včasih slišimo
koga reči, da veruje v
Boga, v Jezusa, Cerkev
pa ga ne zanima. Obsta-
jajo namreč nevarne in
škodljive skušnjave, da
je mogoče imeti ose-
ben, neposreden odnos
z Jezusom Kristusom
zunaj skupnosti in po-
sredovanja Cerkve. Res
je, da je hoditi skupaj
naporno in težko, a
Gospod je izročil svoje
sporočilo zveličanja
vsem nam z vsemi
darovi in omejitvami,
nam prihaja naproti in
se nam da prepoznati.
To pomeni pripadati
Cerkvi.

Prosimo Gospoda,
da nam podeli milost,
da ne bi podlegli sku-
šnjavam in mislili, da
se lahko odpovemo
drugim in Cerkvi, da
se lahko rešimo sami.
Boga zunaj Cerkve ni
mogoče ljubiti, ni mo-
goče biti v občestvu z
Bogom, ne da bi bili v
Cerkvi, in ne moremo
biti dobri kristjani, če
nismo skupaj z vsemi
tistimi, ki si prizadevajo
slediti Gospodu Jezusu
kot en narod, eno telo.
In to je Cerkev.

*Povzeto pa
Radio Vatikan.*

RAZPELO

Mož je nemo strmelm predse. V sobici, ki je postala pred kratkim njegov dom, se je čutil utesnjenega in ujetega, kot mlad orlič, ki ga je nekoč že davno ujel in zaprl v doma izdelano kletko. Tu med belo pobeljenimi stenami mu je zmanjkovalo zraka, kot takrat, ko je kot fantič padel v globok rečni tolmun in se skoraj utopil. Toda vse to so bili le vznemirljive misli, ki so mu begale glavo, kot navihani poletni oblaki, ki so nekoč strašili kosce in grabljice na polju. Skrbelo ga je nekaj drugega. Kdo bo sedaj skrbel za razpelo, ki je stalo na koncu vasi? Sam že dolgo ni bil pri njem. Bolezen, hitri odhod v bolnico, dolgotrajno zdravljenje in nato prihod v dom starejših so mu preprečili, da bi se še zadnjič poslovil od razpela, s katerim je bil tako globoko povezan. Tako živo si ga je predstavljal, da bi ga skorajda lahko prijel. Zazdelo se mu je, da vonja celo bujno pomladansko bukovje, ki ga je

še pred letom sam prinesel h Križanemu. Za hip se je zdrznil. Sestra je vstopila v sobo, ga na hitro povprašala, kako se počuti, odprla okno in spet odhitala dalje. Vedno je bil vesel takih viharnih obiskov. Toda ne danes. Danes je hotel biti popolnoma sam, kot prej že neštetokrat, od takrat ko se je še zadnji od njegovih otrok preselil v oddaljeno mesto in ga pustil samega. Rad je imel te svoje tri otroke, vendar je čutil, da se eden drugemu vse bolj oddaljujejo, in tako je bilo prav. Nemirno je trznil z glavo, in odgnal misli na tiste čase ter spet pomislil na razpelo ob poti. Spomnil se je dne, ko ga je prvič zagledal. To je bilo nepozabno srečanje! Bil je čudovit jasen pomladni dan, ko so se zimske sape še borile za prevlado nad naravo. Stale je na prašni poti in zrl v razpelo, ki je bilo zasajeno v gomilo, podobno nekakšni gredi. Za stariimi križem se je širila trata in nato polje, in še

dalje gozd, nadstrešek pa je kipel v neskončno globoko modro nebo. Kakšen prizor! Fant je samo stal in gledal. Tudi premakniti se ni mogel. Noge so bili kot prikovane in usta odprta, kot da bi lovil dih. Ni več vedel za čas. Z očmi je preiskoval vsako podrobnost in si želel, da bi ta slika trajala večno. Križ je bil star in razmajan. Križani na njemu je bil za silo pokrpan, videli so se nanosi različnih barv, del je bil celo odlomljen, del razcefran, vse je kazalo, da so Križanega trpinčili tudi mimoidoči in da je njegovo trpljenje brezkončno. Kdo ve, koliko časa je minilo in fant je odšel domov. Minevali so dnevi in njegove poti so ga večkrat vodile do tega križa. Neki možak mu je ob priliki povedal, zakaj in kdaj so ta križ postavili. Fantu pa se je najbolj vtisnilo v spomin to, da so Križanega velikokrat poškodovali, enkrat iz objestnosti, drugič kar tako, tretjič iz besa in gneva in spet

enkrat se ga je lotil nekdo, ki je vpil, da bo Bogu že pokazal, kdo je glavni! Leta so minevala in s tem starim razpelom ob poti se je na neki skrivnosten način spoprijateljil. Od njega se je poslovil, ko je odhajal k vojakom. Pri njem je molil, ko se je vrnil. Ob njem je premišljeval, ko je spoznal svoje dekle, ki mu je nato postala žena. Tu sta se nekoč celo objela in dolgo v noč govorila o prihodnosti, si razodevala skrite misli in tiho prisluškovala večernim glasovom. Pred križem je stal tisti večer, ko se mu je rodil prvi otrok, tu je bil, ko je bil najsrečnejši in ko je čutil najglobljo žalost. Včasih je h križu prinesel rože, drugič prižgal svečo ali pa je tam le preprosto sedel in razmišljal, včasih pa še tega ne. Čutil je, da je tako globoko povezan s tem razpelom, da mu tudi bolečine niso bile več tako nesmiselne in ubijajoče. O kako rad bi vstal s postelje in še zadnjič odšel pred Križanega! Pa ni

šlo. Bolniška soba je tonila v mrak. Njegovo življenje se je počasi iztekalo. Zdelo se mu je, da je pozvonil dežurni sestri. Res. Zaslíšal je njene korake; ni ji bilo najbolj po volji, da jo kliče sredi noči ... pa se mož ni dal, poprosil jo je, da pokliče duhovnika in da naj obvesti domače ... Dežurna se je zdrznila, presenetil jo je njegov odločni nastop, pa vendar je bilo v teh besedah nekaj več, nekaj presežnega, neka slutnja. Brž je odhitela. Vse se je odvijalo kot v filmu, ki ga je filmski operater zavrtil z največjo hitrostjo. Prišel je dežurni zdravnik, moža pregledal, nič, obetal mu je še dolgo življenje! Mož pa je vse to poslušal le na pol. Prišel je duhovnik, moža spovedal, mu dal bolniško maziljenje in poslednjo popotnico. V sobo je spet prihitela dežurna sestra, ki mu je sporočila, da je obvestila tudi domače in da bodo prišli šele naslednji dan ali šele ob koncu tedna; in da tako ali tako ni tako

hudo ... Mož je vse to poslušal, in zdelo se mu je, da sliši šumenje jesenskega listja, ki se krivenčiči pod težo burje. Ni mu bilo več mar, kaj vsi ti glasovi, šumi in barve hočejo od njega. Z zgaranih ramen mu je zdrsnila teža življenja, in postal je spet otrok. In tedaj so se zidovi njegove bolniške sobe razmaknili in pred njegovo posteljo je stal Križani! Prav tisti, ki je visel na njegovem znamenju! Kakor gorski hudournik so se po moževem licu vsule solze, iz prsi se mu je izvil krik olajšanja. In Križani se je sklonil k njemu in ga vzel v svoje naročje. Drugo jutro so tisti, ki so šli mimo razpela ob koncu vasi modrovali in ugibali, kdo neki je ukradel kipec. Spet tretji pa so med oglasi opazili osmrtnico za pokojnim možem. Nihče pa ni niti pomislil, da bi lahko bila ta dva dogodka povezana, sodobni človek pač nima časa za take zgodbice!

MITR

VELIK USPEH ADORAMUSA NA MEDNARODNEM TEKMOVANJU V ŠPANIJU

Mešani pevski zbor Adoramus iz Logatca je na 4. mednarodnem tekmovanju in festivalu »Canco Mediterrania« v katalonskem Lloret de Maru v bližini Barcelone osvojil dve zlati odličji. Nagradi so osvojili v obeh kategorijah, v katerih so tekmovali, in sicer v kategoriji sakralne glasbe ter katalonskih pesmi. V slednji kategoriji so osvojili tudi drugo nagrado za iz-

vedbo v konkurenci mešanih zborov.

Festivala se je udeležilo 22 zborov iz celotne Evrope, grand prix pa je šel islandskemu zboru The Hallgrimskirkja Motet Choir iz Reykjavika. Festival je potekal od 16. do 21. septembra, poleg tekmovalnega koncerta v cerkvi Sant Romá v Lloret de Maru, pa je MePZ

Adoramus izvedel tudi koncert v znameniti gotski katedrali v centru Barcelone. Velik odziv so pevci poželi tudi ob uličnem koncertu v središču Lloret de Mara z zabavnim programom, ki je navdušil mimoidoče ter tudi organizatorje festivala. Zbor je dobil priložnost, da nastopi na otvoritveni povorki, ter da sebe, svoj kraj in državo predstavi tudi na stojnici. Kot edini zbor

Z 42. SEJE ŽPS

iz Slovenije so več kot odlično predstavili državo, prek slovenskih specialitet, letakov, pogovora z mimoidočimi, harmonike, narodne noše in seveda pesmi. Zbor je prav tako nastopil na zaključnem koncertu festivala, ki je potekal v gledališču Lloret de Mara, ter navdušil s katalonsko pesmijo Marieta Cistellera.

Poleg vseh pohval in pozitivnih odzivov pa je bil dirigent zbora, Marjan Grdadolnik, povabljen, da prihodnje leto sodeluje v strokovni komisiji festivala Canco Mediterranea. Zbor se v domovino vrača z odličnimi vtisi, festivala pa si bodo zapomnili po lepem vremenu in počitniškem vzdušju v poletnem letovišču. S festivala je zasedba 35 pevcev prinesla tudi več zagona za nove podvige in nadaljnja tekmovanja.

Eva Godina

Na zadnji seji ŽPS nam je g. župnik predstavil novo vodjo Miklavževega vrtca gospo Ljiljano Gomerčič, ki bo odslej v ŽPS predstavica te ustanove in bo v naši župniji delovala tudi kot katehistinja.

Preleteli smo dogodke, ki so se v naši župniji zgodili med poletjem. Z izkupičkom Farnega dne so v Domu Marije in Marte kupili tri bolniške postelje. Nova maša Jošta Mezga z devetdnevnic in sprejemom novomašnika je bil blagoslovljen čas in lepo doživetje tako za novomašnika kot za našo župnijo. Oratorij je bil letos dobro obiskan, gostil je kar 130 otrok, kar je največ doslej. Konec avgusta je v Kobarid in Drežnico iz naše župnije odpeljal en avtobus romarjev.

Predstavnik skavtov je poročal, da imajo logaški skavti to leto novo vejo, v katero sprejemajo otroke stare pet in šest let, kar je v Sloveniji redkost. V

septembru so predstavljali svoje delovanje, na uvodnih veroučnih srečanjih so se predstavili tudi staršem in veroučencem.

Ugotovili smo, da je v Jožefovi dvorani potreben upravitelj, saj ima dvorana veliko različnih uporabnikov. Dogovorili smo se, da bo župnija skušala najti in najeti skrbnika, ki bo dvorano pripravljaj za različne prireditve.

Metoda Gradišek je nova koordinatorka branja Božje besede ob nedeljah in praznikih. Kdor čuti klic, željo ali potrebo po branju, naj se obrne nanjo.

V noči z 11. na 12. oktober bomo v župniji imeli mini svetopisemski maraton, ki se bo začel v soboto po večerni sveti maši in končal v nedeljo pri maši ob 10. uri.

5. oktobra bo pri maši ob 10. uri praznovanje obletnice krstov, 19. oktobra, na misijonsko nedeljo, pa praznovanje obletnic porok. Jubilanti lepo vabljeni

NAŠ NOVOMAŠNIK

Bil je vroč junjski dan. V Sarajevski katedrali blizu starega mestnega jedra – Baščaršije, se je zbralo več sto ljudi iz različnih držav, največ iz Bosne in Hercegovine, Hrvaške, Slovenije, Italije in celo Poljske. Vsi so prišli na veličastno slovesnost novomašniškega posvečenja pod vodstvom tamkajšnjega kardinala monsinjorja Puljića. Med devetimi kandidati za posvečenje je bil tudi naš sožupljan Jošt Mezeg, drugi sin iz družine desetih otrok, ki je v preteklih letih obiskoval lokalno misijonsko semenišče v predmestju bosansko-hercegovske prestolnice po imenu Vogošča skupaj z mnogimi drugimi semeniščniki iz najrazličnejših držav sveta, še zlasti z območja Latinske Amerike, Hrvaške, Italije, Španije in Poljske. Svoj študij je Jošt sicer začel v podobnem semenišču v Pulju na Hrvaškem in bil po nekem času premeščen v Sarajevo. Po letih študija je bil določen

za večmesečno misijonsko prakso v afriški državi Burkina Faso in bil nato po opravljenih študijskih obveznostih spoznan za primernegega, da začne samostojno duhovniško pot v Skopju v Makedoniji. Pravzaprav je bil prvi semeniščnik iz Vogošče, ki mu je uspelo priti do zelenega začasnega cilja. Njegova duhovniška formacija je bila povezana s številnimi odrekanji, napor in prilagajanjem, povezanim z življenjem v skupnosti ljudi, zbranih iz različnih kultur ter narodnosti, pa tudi občasnimi dvomi v resničnost svoje poklicanosti. Vendar je s svojo vztrajnostjo in Božjo pomočjo uspel premagati preizkušnje, ki mu jih je na pot prineslo življenje.

Po posvečenju v katedrali je sledila še nova maša v Vogošči, v naslednjih dneh in tednih pa več njenih ponovitev v BiH-u, Italiji in Sloveniji, med drugim tudi v domači župniji v Dol-

njem Logatcu. Včasih so ljudje menili, da je za udeležbo na novi maši in prejetje posebnega novomašniškega blagoslova vredno »ponucati« en par čevljev. Zato so z veseljem prihajali od blizu in daleč, da bi videli »novopečenega farmojštra« in poljubili njegove blagoslovljene roke. Do današnjih dni se je to že precej spremenilo, saj mnogi niti ne poznajo pomena besedne zveze »nova maša«, vendar so Logatčani s svojo množično udeležbo, mlaji, odličnim pevskim zborom, sijajnim županovim nagovorom, obilno pogostitvijo ob koncu slavlja in celo koncertom skupine iz Prekmurja dokazali prav nasprotno – da te vrste dogodek je in bo še dolgo ostal izrednega pomena, saj kaže na to, da še obstajajo mladi, ki se velikodušno odzivajo Kristusovemu povabilu v njegov vinograd pastoralnega dela in so pripravljeni svoje življenje v polnosti posvetiti službi drugim ljudem in Bogu, kar je pri misijonarjih še toliko bolj pomembno in potrebno.

ŠESTDESETA OBLETNICA MARJANCE IN KARLA

Medvedje Brdo. Zgodilo se je leta 29. 8. 1954, ko sta se v rojstni župnijski cerkvi Sv. Katarine na Medvedjem Brdu poročila Marjanca in Karol Šinkovec iz Dolenjega Logatca in si pred Božjim obličjem obljubila zvestobo do groba. V nedeljo 14. 9. 2014, se je začelo praznovanje njune šestdesete obletnice z mašo v cerkvi sv. Katarine na Medvedjem Brdu v zahvalo za prehojeno

pot. Mašo je daroval župnik Janez Kompore iz Župnije sv. Nikolaja v Dol. Logatcu, kjer sta tudi farana. Za petje so poskrbeli člani MePZ Adoramus, kar je pričaralo posebno razpoloženje. V pridigi se je župnik dotaknil njune življenjske poti, ki je bila bogata v povezovanju med sorodniki, prijatelji in sosedi, saj je njun dom odprt za vse dobre ljudi. Zahvalil se jima je za dolgoletno

pomoč in sodelovanje v domači župniji. Po mašni daritvi smo se odpravili še v gostišče »Tavžentroža« na Tratah in tam ob dobri domači hrani gospodinje Rozi ter druženju preživeli prijetno nedeljo. Vsi povabljeni so se s pristrčnim nasmehom poslovili od jubilaranta in ima želeli še obilico božjega blagoslova in ljubezni.

N. Č.

V sklopu Nikolajevih srečanj in Socialnega tedna Vas župnija Dolnji Logatec vabi na predavanje z naslovom

ZAKAJ SE NE SMEJIMO VEČ?

**četrtek, 16. oktobra, ob 19. uri
v Jožefovi dvorani medgeneracijskega doma.**

p. Andrej Šegula
minorit

Ste kdaj opazovali ljudi? Na ulici, v uradih, v trgovini, pa tudi v cerkvi. Kako malo je ljudi, ki so nasmejani, ki so veseli. Celotisti, ki vse naredijo, da bi bili »posvetno« veseli (npr. pijača, šale na račun drugega ...), nimajo veselih obrazov. Kronično pomanjkanje veselja ni samo pri nas. Tudi papež Frančišek je to opazil. Zato je napisal Apostolsko vzpodbudo Evangelij veselja. Želi nas usmeriti k pravemu veselju. Pravo veselje pa prihaja iz čistega srca, iz iskrenega odnosa do bližnjega, Boga in nazadnje (ali pa prvenstveno) do samega sebe. In če primerjamo to papeževo vzpodbudo s PIP-om (Pridite in poglejte – Slovenski pastoralni načrt), vidimo, da si tudi Cerkev na Slovenskem prizadeva za tako življenje, ki bi ljudem prinašalo veselje na obraz, predvsem pa v srce. Odgovor je preprost: z veseljem biti kristjan, to pa pomeni živeti evangelij – prizadevati si za krščanske vrednote tudi izven cerkvenih zidov.

**Prisrčno vabljeni!
Povabite tudi znance in prijatelje!**

*Vstop prost, Bog pa vam povrni vaš prostovoljni dar,
s katerim boste omogočili obisk zanimivih gostov tudi v prihodnje.*

Učite se od mene

SE BOSTE PRIDRUŽILI BRANJU SVETEGA PISMA

**od sobote, 11. oktobra 2014, ob 18. uri
do nedelje, 12. oktobra 2014, do 10. ure**

Mini svetopisemski maraton že tretjič v Logatcu

Svetopisemski maraton, neprekinjeno branje Svetega pisma, bo pri sv. Jožefu v Ljubljani v tednu od 12. do 19. oktobra 2014. Z naslovom *Učite se od mene* bi radi spodbudili ljudi k zavedanju, da smo kot kristjani v prvi vrsti poklicani biti/postajati Jezusovi učenci.

Svetopisemski maraton pri sv. Jožefu v Ljubljani letos poteka že sedmo leto. Pri branju Svetega pisma, ki dan in noč traja ves teden, se tam izmenja skoraj tisoč bralcev.

Že tretjič se bomo pobudi za neprekinjeno branje Svetega pisma pridružili tudi v naši župniji in z neprekinjenim branjem Svetega pisma sodelovali v mini svetopisemskem maratону. Sveto pismo bomo v cerkvi sv. Nikolaja začeli brati v soboto, 11. oktobra po sveti maši, končali pa v nedeljo ob 10. uri. Branje Svetega pisma bomo prekinili med mašo ob 8. uri, nadaljevali pa ob 9-ih.

K branju ali poslušanju Božje besede smo povabljeni prav

vsi – mladi, starejši, družine, verni in neverni. Sveto pismo lahko bere vsak, saj za »maratonsko« branje ni treba biti posebej pripravljen ali imeti posebna retorična znanja.

PRIJAVE ZA BRANJE NA SVETOPISEM-SKEM MARATONU

Za branje Svetega pisma na mini svetopisemskem maratonu se lahko zapišete na list, ki je zadaj v cerkvi ali pa se vpišete v tabelo na spletni strani župnije.

KAJ PA VI PRAVITE, KDO SEM? (Mt 16,15)

To je Jezus vprašal svoje učence.

In sprašuje tudi nas. Kako bi mu odgovorili?

Odgovor bomo iskali in odkrivali ob prebiranju Matejevega evangelija na srečanjih biblične skupine, ki bodo v **knjižnici Doma Marije in Marte** (2. nadstropje), **vsako drugo sredo v mesecu po sveti maši.**

KOLEDAR

OKTOBER

2014

1. oktober – začetek oktobrske pobožnosti in sv. rožni venec ob 17.30 uri;

2. oktober – ob 19. uri spokorno bogoslužje in spovedovanje;

3. oktober – prvi petek, obisk bolnikov, po sv. maši molitvena skupina, ob 19. uri mladina;

4. oktober – prva sobota od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

5. oktober – 27. NEDELJA MED LETOM, ROŽNOVENSKA, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 10. uri bo obletnica krstov, ob 14. uri oktobrska pobožnost, ob 20. uri 1. zakonska skupina;

6. oktober – po sv. maši srečanje KARITAS, ob 20. uri srečanje KATEHETOV;

7. oktober – Rožnovenska Mati Božja, ob 18.30 uri verouk 1. skupina za starše in otroke 6. razreda;

8. oktober – po sveti maši srečanje biblične skupine v knjižnici Doma Marije in Marte;

10. oktober – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje mladine;

11. oktober – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje; ob 18. uri začetek mini svetopisemskega maratona – pridružite se neprekinjenemu branju ali poslušanju Božje besede v cerkvi sv. Nikolaja;

12. oktober – 28. NEDELJA MED LETOM, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri oktobrska pobožnost, ob 19. uri srečanje 2. zakonske skupine;

13. oktober – ob 19. uri srečanje ŽPS;

14. oktober – ob 18.30 verouk za starše in otroke 6. razreda 2. skupina;

16. oktober – ob 19. uri predavanje p. Andreja Šegule z naslovom »Zakaj se ne smejimo več« v Jožefovi dvorani;

17. oktober – po sv. maši molitvena skupina, ob 19. uri srečanje mladine;

18. oktober – sv. Luka Evangelist, od 16.–19. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

19. oktober – 29. NEDELJA MED LETOM – MISIJONSKA, sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri oktobrska pobožnost – molitev za misijone, ob 19. uri srečanje 3. zakonske skupine;

20. oktober – ob 20. uri priprava na sv. krst, ki bo 28. novembra;

21. oktober – 18.30 verouk za starše in otroke 3. skupina;

24. oktober – po sv. maši molitvena skupina, ob 19. uri mladina;

25. oktober – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

26. oktober – 30. NEDELJA MED LETOM – ŽE-GNANJSKA, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri rožnovenska pobožnost, ob 19. uri srečanje 4. zakonske skupine;

28. oktober – 18.30 uri verouk za starše in otroke 6. razreda 4. skupina.